

BATA JE SIT

Mirja Unge

Sa švedskog prevela
Milena Podolšak

BATA JE SIT

Naslov originala
Mirja Unge:
BRORSAN ÄR MÄTT

Copyright © Mirja Unge, 2013
Copyright © 2018. za srpsko izdanje, Heliks

Izdavač
Heliks

Za izdavača
Brankica Stojanović

Urednik
Bojan Stojanović

Lektor
Vesna Đukić

Štampa
Artprint Media, Novi Sad

Tipografija
Janson Text

Prvo izdanje

ISBN: 978-86-6024-015-8

Smederevo, 2018.

www.heliks.rs

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Sadržaj

Bata je sit	7
Ma zbog onog juče	25
Pomorandže	35
Ti i ja	45
Božić, jebote	55
Stan u potkrovlju	65
Bila je neka žurka	91
Crna rupa	99
Četrismo kruna	103
Riđi mačor	111
Tako valjda treba	127
Autobus za Ruslagen	137
Sutra nastavljamo dalje	143
Norgorden	153
Kad bih samo imala mašinu za sok	171
Vivijan Sabina	179

BATA JE SIT

Uvukao se nekakav nemir nakon njihovog poziva, vrzmala sam se po stanu aha jesam a imala sam mnogo da učim ali nisam mogla od tog nemira što se uvukao u mene i nije prestajao. Sedela sam tako nad knjigama listajući ih i jebote koji smor što Bata stalno dolazi i ometa me aha i pre je dolazio užasno je naporan stalno beži sa psihijatrije ko to jebote uopšte radi mislim zar samo on tako beži od osoblja naravno da to radi Bata je oduvek bio dobar u bežanju sviđa mu se da beži pa je valjda sada uvrteo sebi u glavu da pobegne a sada ga traži policija i zato su me i zvali ali jebote Bata nije kod mene već ga sto godina nije bilo ali ako bude došao treba da ih obavestim telefonom pa će doći da ga odvedu policija sada traga za njim očigledno traga za Batom.

Kasnije te večeri stajala sam kod prozora i zurila napolje i tada sam ga spazila. Naravno da sam ga prepoznala izdaleka i te kako prepoznajem Batu. Koračao je napolju po snežnoj mećavi očigledno se uputio ovamo tako je valjda zamislio mada ni sama ne znam kako razmišlja pošto jebote razmišlja totalno drugačije od svih ostalih, tako je to s Batom. Čula sam ulazna vrata dole i korake na stepenicama. Verovatno mu je smor tamo na psihijatriji kapiram ali imaju one stolove

za ping-pong majku mu stani tamo i igray ping-pong, šta zar ne igraš ping-pong Bato. Pa da igrao je prvih meseci svakog dana jeste igrao sve vreme ali od tada ama baš nijednom zato što više ne igra ping-pong znaš jebote koja smaračina. Pošto sam često išla da ga posetim nekoliko puta sam mu bila u poseti u svakom slučaju naravno da sam ga tu i tamo posetila mada ne baš često jebote baš sam retko išla ali éale jedva i da je bio koliko sam skapirala pošto ni on nije bio tamo tako da sam u poređenju sa éaletom jebote mnogo puta bila moglo bi se reći pošto éale koliko sam čula nije bio ni jedan jedini put. A ni Bata sada očigledno nije tamo jer mi stoji pred vratima i zvoni, videla sam ga kroz špijunku kako stoji i cupka. Otvorila sam a Bata je provirio kroz odškrinuta vrata.

Jel' ima još nekog unutra, pitao je Bata provirujući i ja sam odmahнула glavom a bolničke pantalone su mu visile i vukle se po podu skroz mokre dole spale su na kukove i on ih je povukao nagore.

Jok znaš pustili su me danas, rekao je Bata kezeći se i odmakao se od vrata. Znači pustili su te, rekla sam.

E jel' sigurno nema nikoga unutra, opet je pitao Bata oklevajući, s velikim stopalima na vratima.

Nema sama sam, odgovorila sam i pogledala ga ali Batin pogled je sve vreme bio prikovan za nešto drugo.

Nemaš pandure unutra a ne sede ti panduri unutra i čekaju. Ne, zašto bi bili ovde, ne možemo ovako da stojimo na vratima komšije će početi da se bune zar ne dođavola i neću da se bune.

Nego ovaj pa možeš valjda da izadeš, rekao je Bata. Ali nema šanse da izlazim po ovakvom vremenu da izadem u šetnju bre napolju je ciča zima a Bata je stajao i drhtao i dizao bolničke pantalone jer su spadale teške i skroz mokre pri dnu.

Aha ovaj, znači nema nikog unutra, rekao je Bata i malo se uhvatio za prepone i u svakom slučaju bi mogao da uđeš ako hoćeš u WC, rekla sam šta da samo stojiš tu tako.

Znači ne zezaš me, rekao je Bata i nakašljao se a ja sam odmahnula glavom i Bata je zakoračio napred i stao na prag i gledao unutra ka sobama. Tamo iza onih vrata, rekao je Bata, nema nikoga tamo jel' tako a. Jok, rekla sam.

Ne zezaš me zar ne, rekao je Bata.

Ne zašto bih te zezala, rekla sam.

Zato što smo brat i sestra, rekao je, treba da se držimo zajedno i tako to kada smo brat i sestra zar ne ono da budemo tu jedno za drugo i da se držimo zajedno.

Jeste tako je, rekla sam i Bata je izvadio kesicu snusa* iz usta i blago ga zgnječio prstima i stavio u džep od jakne i izvadio kutijicu i iščeprkao novi i ubacio ga u usta.

Tamo iza onih vrata, rekao je Bata.

Jok, rekla sam, ne držim bre ljude u plakarima u to možeš da budeš sasvim siguran. A Bata je odjednom došlo da ipak hoće stari snus pa je izvadio novi iz usta i stavio ga na policu nad čivilukom i preturao po džepu u potrazi za starim.

I kako ide sa pisanjem prodaješ li išta ili.

Jok, baš i ne prodajem mnogo.

Ovaj, prodaješ li išta ili.

Pa prodajem tu i tamo, rekla sam ali ne štampa se baš u velikim tiražima da bih prodavala.

Šta, znači nećeš se obogatiti, rekao je Bata koračajući napred-nazad preko praga.

Ajde uđi sada da mogu da zatvorim vrata.

---

* Duvan u kesicama koji se stavlja pod gornju usnu. Veoma popularan u Švedskoj. (*Prim. prev.*)

Ajde, rekao je Bata i prešao preko praga u cipelama u kojima je došao, sa odlepljenim đonovima.

I neću da mi stavljaš snus tu gore na policu, rekla sam.

Ne naravno, rekao je Bata i povukao pantalone.

Onda ga skloni, rekla sam i Bata je klimnuo glavom.

Ne sada ima da uđeš, rekla sam i Bata se trgnuo i trepnuo, ostao je da stoji ukočen nakrivljene glave i trepnuo.

Aha da, rekao je Bata i nakašljao se, aha važi.

E ajde, rekla sam sada ima da uđeš. Bata je ušao i rekao aha važi, stajao je i rekao, naravno aha, rekao je Bata tu u hodniku.

Nego slušaj – imaš kafe valjda zar ne jer bih to hteo kapi-raš, kafu, rekao je kezeći se i naravno da sam imala kafe.

Znači pustili su te danas, rekla sam i Bata je zastao i ostao da stoji i trepnuo nakrivljene glave.

Da znaš sada se dobro osećam, rekao je Bata, to je samo od lekova znaš uhvati te nervoza od lekova zato što su novi ono promenio sam lekove.

Nego mogao bi da ispljuneš taj snus, rekla sam.

Šta, rekao je Bata i okrenuo se i uzeo snus među prste i opipavao ga jer je možda ipak hteo taj izgleda pa je izvadio onaj što mu je bio u ustima i prešao preko praga u kuhinju gledajući okolo i stavio snus na kuhinjski pult i ubacio onaj drugi u usta.

Znači voliš kada ti je snus hladan i vlažan, rekla sam a Bata se iskezio sisajući snus i dobro je izgledao Bata je uvek dobro izgledao ali uh što je užasno smrdeo, jao čoveče jebote ala smrdiš Bato da si se odmah oprao čuješ užasno bazdiš čoveče. Misliš da će te devojke hteti ako tako smrdiš neće hteti nijedna, rekla sam.

Šta znači misliš da neće, rekao je Bata.

Jok, devojke ne vole shvataš kada neko toliko smrdi idi operi se čuješ, rekla sam.

Šta znači misliš da me devojke neće hteti, rekao je Bata. Jok jebote nema šanse da će te devojke hteti, rekla sam, ako budeš smrdeo toliko.

Jok onda te neće nijedna devojka, rekao je Bata uz kez jer je Bata i te kako imao devojke u svakom slučaju ranije je uspevaio da ulovi devojke ali sada to nikako nije mogao, jok jer užasno smrdiš, rekla sam a Bata je odvrnuo slavinu i nakvasio kosu kosa mu je bila kovrdžava i sada ju je gladio rukama dugo ju je gladio.

Aha slušaj, rekao je Bata i pogledao me pravo u oči a to uopšte nije često radio ali sada je me je odjednom pogledao pravo u oči i iskezio se.

Šta je bilo, rekla sam a Bata je gvirkao i rekao da su strava, te farmerke su ti strava, da uvek si baš strava obučena, rekao je a za njim su ostajali mokri tragovi stopala po podu jer se bio izuo u hodniku.

Hoćeš možda da izuješ čarape i okačiš ih na radijator, rekla sam i stavila vodu za kafu a Batine pantalone su visile prljave i mokre povlačio ih je nagore. A Bata je hteo napolje na terasu da puši pa sam otišla u dnevnu sobu i otvorila mu vrata i gledala ga kako stoji napolju i tresse se od zime i povlači dim za dimom a svakako je trebalo da ih okrenem tako da je valjda najbolje da im telefoniram i kažem da bi znali gde je pošto ga traže policija ga traži ali Bata se odmah vratio unutra ono brzinski je popužio cigaru i bio sav prozebao.

E znaš da ću da otvorim svoju firmu a, rekao je Bata i stavio opušak na kuhinjski pult a ja sam klimnula glavom i pogledala napolje kroz prozor.

E ovaj da nemaš možda nešto za jelo a, rekao je Bata i

nakašljao se, nisam ništa jeo od jutros kapiraš, ono baš sam ogladneo, rekao je Bata tako da ako imam nešto bilo šta Bata nije nimalo probirljiv to nikada nije ni bio. Krenula sam da mu pržim riblje štapiće i odmrzavam onu nekakvu mešavinu graška i kukuruza a Bata je špartao napred-nazad između kuhinje i hodnika i onda u hodnik i nazad u kuhinju koračao je i navlačio pantalone.

E da vidiš, rekao je Bata i izvadio snus i blago ga stiskao prstima i stavio na kuhinjski pult i preturao po džepu tražeći neku kutijicu pošto ima raznorazne kutijice koje stalno menja i bira između više vrsta.

E ovaj misliš da neće dolaziti ovamo jer ako otkriju doći će, rekao je Bata a ja sam se pitala ko su ti oni na koje misli.

Osoblje tamo s odeljenja oni nisu ovde, rekao je Bata šapatom, pošto mislim da sam ih video ispred, dok sam pušio napolju znaš učinilo mi se da sam ih video.

Ma jok nemaju oni bre vremena za to šta ti je da stoje i da se šunjaju zar misliš da imaju vremena za takve stvari, rekla sam.

Pa ovaj kako se zove, imaju jednog tamo kog hoće da zadrže doživotno hoće da ostane zatvoren znaš, da majke mi, rekao je Bata ali sam ja rekla jebote pa puštaju ljude kada su zdravi neće sigurno da im sede tamo to košta, rekla sam ali je Bata stajao blago se klateći tamo u kuhinji birajući koju će kesicu snusa pošto je imao tri na pultu, onako izbalavljene i hladne i opušak pored. Jok jer Bata zna jednu koja je već osam godina tamo, a ona je potpuno zdrava, rekao je a ja sam pomislila nema šanse da je tako ako je zdrava ali majku mu možda i nije baš skroz zdrava, rekla sam mada otkud ja to mogu da znam.

Znači nisu dolazili ovamo, osoblje, rekao je Bata i nakašljao se a ja sam se nasmejala i Bata se takođe iskezio i ovlaš se uhvatio za prepone.

Ma e nisu, aj batali to, rekla sam a Bata se iskezio i malko podigao pogled koji mu je skoro sve vreme bio prikovan za pod. Aha pošto se Bati činilo da se neko šunja tamo u dnevnoj sobi, tako je rekao i zategao lastiš od pantalona, na sebi je verovatno imao donji deo pidžame valjda sav u crnim mrljama tamo gde ih je dirao rukama i podizao, i tragovi po podu, pojma nemam gde si bio i šta si radio Bato bre ali jebote što si štrokav da si odmah otišao da se opereš, rekla sam i krenula da bacam kesice snusa jer nisam htela da mi stoje tu svuda po kuhinjskom pultu. Ali Bata se odmah nacrtao pored i tvrdoglavo me ščepao za ruku pošto jel' hoće da bira između više vrsta, volim da ih malo menjam inače mi dosadi, inače ti lako dosadi jedan te isti kapiraš, rekao je Bata i seo. Postavila sam mu da jede i sela za sto preko puta njega a Bata je stavio snus na sto i nagnuo se nad tanjir i jeo a ja sam gledala napolje kroz prozor.

Jel' ti neko dolazi, rekao je Bata nagnut nad tanjir jedući a ja sam mu se iskezila jer jebote kako to jedeš Bato, rekla sam a on je podigao pogled i škiljeći gledao pravo u mene.

E da kako se zove hranim životinju u sebi, rekao je a ja sam se iskezila Bata je oduvek umeo da se odbrani odmah bi se setio pravih reči i tako toga. I sedela sam i gledala Batu kako jede a jednom je rukom malko gulio sto i voli Bata da jede oduvek je voleo, mljackao je i žvakao i jeo a ja sam kroz prozor gledala kako sneg pada.

Ovaj, rekao je Bata osoblje me sigurno traži a mislim da znaju gde ti živiš, nisu te zvali, rekao je Bata a ja sam odmah nula glavom.

Ne zezaš me a.

Ma jok kakvi zašto bih te zezala, rekla sam a Bata je rekao da misli da srodnici treba da se drže zajedno treba više da

se drže zajedno i pružaju podršku jedni drugima i tako to, rekao je Bata a ja sam klimnula glavom.

A, rekao je Bata i naglo pogledao u mene i čoveče ala su svetle Batine oči od koga li ih je dobio.

Sećaš li se kada smo bili u Grčkoj u onom stanu što smo ga zajedno iznajmili a čoveče kakve smo žurke pravili, rekao je Bata a ja sam klimnula glavom.

Zar ne a kakve smo žurke pravili i gomilu alkohola i tako toga tamo u stanu, rekao je Bata a ja sam klimnula glavom i pogledala kroz prozor.

Jesi videla nekoga ili, rekao je Bata a ja sam odmahнула glavom i pitala ga hoće li kafe.

E da super kafu ili čaj ako imaš čaj svakako bolje čaj, rekao je Bata i ustao i krenuo da šparta napred-nazad između kuhinje i hodnika provirujući u dnevnu sobu.

Što ne sedneš da jedeš a, rekla sam.

Hoću hoću, rekao je Bata koračajući napred-nazad.

Znači pije ti se čaj, rekla sam.

Da to bi bilo super, rekao je Bata i izašao na terasu. Stajala sam kraj telefona i gledala kako na brzinu uvlači nekoliko dimova a onda se vratio unutra i osećao se na dim.

E ovaj da nemaš možda kafe, rekao je Bata i naravno da imam ali sam sada već napravila čaj, rekla sam a Bata je rekao aha naravno, vidiš okej je i čaj. E zar ne bi mogao da sedneš Bato umesto da špartaš napred-nazad.

Ali ako imaš kafe, rekao je Bata i seo i nastavio da jede.

Znači nećeš čaj, rekla sam a Bata je zastao i trepnuo i rekao aha može super i trepnuo. Mada mogu i čaj, pije mi se čaj čuješ uzeću čaj, rekao je Bata a ja sam pogledala kroz prozor u neki automobil što je ušao na parking. A bila je tišina, Bata je ćutke podigao glavu od tanjira.

Ma e znaš šta zbrisao sam, rekao je i iskezio se.

Jesi li, rekla sam.

Pobegao sam od njih znaš dok smo se šetali preskočio sam žbunje i pobegao, rekao je Bata a ja sam se zapitala zar nisu potrčali za njim i naravno da jesu ali Bata je i te kako brz a i to žbunje je pomoglo, jer sam ih zeznuo kapiraš kada sam preskočio žbunje pa nisu mogli da vide gde sam nestao, rekao je Bata a ja sam se zapitala da li je baš pametno to što je pobegao ali Bata je rekao da je to bio jedini način da izađe odatle, inače te doživotno zatvore presediš ceo život tamo, rekao je Bata jer osoblje hoće da ti naudi kapiraš uopšte ne tretiraju lepo ljude, rekao je Bata, ponižavaju te. I sigurno malo oguglaju na sve non-stop rade tamo ali nemoguće da hoće da ti naude, rekla sam nema šanse da je tako.

Da da, neki od njih te ponižavaju znaš vole to da rade uzimaju ti cigarete to rade, rekao je Bata i u tom trenutku mu se opet pripušilo pa je stao da pretura po džepovima u potrazi za opuścima i izašao da zapali a ja sam gledala Batu kako stoji na balkonu, širokih ramena i vrata i u majici što je visila preko i više nije bio pogrbljen pre je umeo da se pogrbi ali kod kuće nije smeo nismo smeli da idemo okolo pogrbljeni inače bi ti ćale odmah zabio prste u leđa. Bata je stajao na terasi klateći se i osmatrao okolinu i okretao se i škiljio ka meni.

E da vidiš, rekao je Bata kada se vratio unutra i seo za sto i nastavio da jede. A ja sam ga posmatrala kako žvaće i guli tanjir jer Bati je to bitno tražio bi i lovio grašak viljuškom jer bi se, zeleni, raširili po celom tanjiru i Bati bi viljuška podrhtavala u ruci dok ih je lovio i ubo jedno zrno viljuškom i stavio ga u usta i žvakao i lovio naredno a ima teškoća s koordinacijom i da nabode koje zrno, pa je viljuška klizila i prelazila preko graška.

Valjda si sada gotov, rekla sam i povukla tanjir ali ga je Bata povukao nazad pošto nije završio shvataš nagnuo se nad tanjir i lovio zrna graška i klizio viljuškom između njih. Pošto je ostalo još graška i on je hteo da ih dokrajči a Bata voli hranu da baš je voli kada je bio mali stalno je jeo gomilu hrane i trpao sve sa tanjira u sebe pošto mnogo voli da jede, jednom smo sedeli za velikim drvenim stolom napolju u ćaletovom dvorištu i ja bih sedela i gledala Batu a tu i tamo bih pogledala u ćaleta a Bata bi sedeo tamo sa podužom bujnom kosom što bi mu visila nad tanjirom i jeo bi i osmehivao se i žvakao i lizao tanjir i tu i tamo podizao pogled. Pošto je Bati bilo dobro kada bi tako nasuo hranu u tanjir i seo pred njega, tada bi mu se hrana pušila u lice i on bi je mirisao i probao. I probao bi i čeprkao po hrani i jeo je i okretao se i kezio mi se preko hrane jer Bata voli hranu a ja bih gleduckala u njega i gleduckala bih u ćaleta a Bata bi halapljivo žvakao i zažmurio i gutao hranu. I onda bi Bata bio sit. Sedela bih tako i gledala kako je Bata sit a i ćale bi to gledao. Bata je malo čapnuo hranu i olizao viljušku i palac, iščačkao nos i obrisao sline, podigao pogled i pogledao kroz prozor. Hrana je ostala na tanjiru stvrdnuta i mlaka a Bata je podigao pogled s nje. A ćale bi se zavalio nazad u stolicu i gledao Batu i nije prestajao da ga gleda.

Da, mora se pojesti sve iz tanjira znaš, rekao je Bata tu u mojoj kuhinji, podigao je glavu i iskezio se a ja sam mu uzvratila keжом.

Ma bre s ćaletom je teško razgovarati loš je u tome, rekao je Bata. S njim se skoro ne može razgovarati u stvari ne može uopšte, jok. Mislim da u stvari hoće da naudi ljudima a zar ne misliš i ti tako. Je li zvao ili? Odmahnula sam glavom i rekla ma kakvi ćale ne misli zlo, želi samo dobro kapiraš, rekla sam.

Znači nije na putu ovamo a, rekao je Bata a ja sam odmah-nula glavom.

Bata je ubo poslednje zrno graška viljuškom i ja sam mu uzela tanjir bio je sav mastan i prazan i on je gledao za njim.

Nego kako se zove ono na odeljenju ono gde drže leševe, rekao je, e pošto sam video da štrči neka ruka.

Naravno da nemaju leševe, rekla sam, to i sam dobro znaš, šta bre pričaš, rekla sam da bih prekinula tu priču nema čoveče nikakve mrtvačnice tamo gde si ti. Bata se iskezio i malo srknuo kafu i zatim malo srknuo čaj.

Aha nego mislim da bi morali više da se držimo zajedno mi rodbina, rekao je Bata i izvadio kutijice sa snusom iz džepa jakne jer je počeo da sisa snus kada mu cigarete nisu dovoljne ništa mu nije dovoljno koliko god da puši nije dovoljno tako da je Bata sada sisao snus mada ni to mu nije bilo dovoljno.

Mogu li da prespavam ovde večeras, rekao je Bata, nekoliko dana valjda mogu da prespavam ovde.

Ali imam da štrebam, rekla sam, ne možeš da spavaš ovde gde si mislio da spavaš ima samo jedna soba, rekla sam, ali Bata je mislio da bi mogao da spava u kuhinji, ne možeš da mi ležiš u kuhinji moram da ustanem rano a ti ne ustaješ rano, nikada nisi ustajao rano, rekla sam i telefon je zazvonio i Bata je skočio na noge i trepnuo a ja sam podigla slušalicu i začula ćaletov glas iz nje. Znači ćale je očigledno uzeo telefon i nazvao me i sedeo sa slušalicom i valjda je hteo nešto da kaže a Bata je krišom gledao ka meni i osluškivao a ćale je pitao da li sam videla Batu.

Da, rekla sam u slušalicu a Bata je stajao i slušao i uhvatio se malo između nogu.

Aha pošto je pobegao, rekao je ćale, je li tu.

Aha može tako, rekla sam u slušalicu a čale je pitao da li bih mogla da ga zadržim u stanu dok on pozove policiju.

Da, uradi tako, rekla sam.

Aha da, rekao je čale, tu je i čuje te.

Jeste, rekla sam čaletu a Bata je stajao na pragu od vrata i navlačio pantalone.

Zvaću ih odmah tako da će valjda brzo doći.

Da hvala, rekla sam i spustila slušalicu a Bata je stajao nakrivljene glave i treptao.

Ovaj s kim si to pričala, rekao je Bata a ja sam ga pogledala tamo na pragu ostavio je smeđe vlažne tragove za sobom po parketu, uvek ostavlja stvari za sobom tragove i mrve i prljavštinu.

S komšijom, rekla sam, komšijom preko puta, pokazala sam prstom a Bata je trepnuo i pitao ovaj ko je to bio.

Komšija preko puta, rekla sam a Bata se iskezio i oči su mu začkiljile i zacaklile se.

Ne zezaš me a sigurno, rekao je Bata kezeći se.

Ne i neću snus na pisaćem stolu, rekla sam jer je ostavio jednu kesicu koja je sada stajala tamo i caklila se, čuješ neću snus ni na lavabou bre, tamo kod tečnog sapuna je stajala još jedna izbalavljena i smeđa. A Bati je ostalo i kafe i čaja, zar nećeš to da popiješ, rekla sam pošto je Bata samo stajao na pragu nimalo ne mrdajući.

Aha ovaj u tebe mogu da se uzdam zar ne, rekao je Bata i trepnuo.

Naravno, rekla sam i pogledala kroz prozor a Bata je zakoračio posrćući i ukočeno iako Bata nije uopšte toliko star pa za koju godinu će napuniti trideset.

Hoćemo malo napolje, rekao je a ja sam odmahнула glavom.

A što, rekao je Bata ajmo napolje da se prošetamo a onda mogu do Stefana mogao bih da prespavam kod njega.

Ali možeš valjda posle da odeš kod njega zar ne, rekla sam pošto je hladno hoću reći i pada sneg a Bata je uzeo jednu od knjiga što su stajale na pisaćem stolu i otvorio je.

Aha znači bubaš, rekao je Bata bubaš kao i obično. Aha ovde piše svašta nešto a, rekao je Bata. Ali da li pišeš nešto, rekao je Bata a ja sam klimnula glavom.

Ne pišeš valjda o meni, rekao je Bata i iskezio se, a.

Ne, rekla sam iako Bata ionako nije ništa ni pročitao.

A ovaj i ja pišem nešto znaš, rekao je Bata, kako se zove ne prodaješ ništa.

Jok ne prodajem mnogo ali nekoliko hiljada primeraka se proda.

Aha i ja takođe pišem roman znaš pišem, rekao je Bata. Možeš da ga pročitaš ako hoćeš.

Aha, rekla sam.

E nego znaš moj roman će se prodavati kapiraš, rekao je Bata i povukao bolničke pantalone. Možeš da ga pročitaš ako hoćeš možeš.

Da važi, rekla sam a Bata je seo ispred šolja i birao koju će.

Ovaj moj roman će se prodavati pošto se tvoji jel' ne prodaju.

Ne, rekla sam i pogledala kroz prozor a Bata je preturao po džepovima u potrazi za snusom.

Ma ne, ne žele ti dobro tamo na odeljenju, rekao je Bata uopšte ne tretiraju lepo ljude, ponižavaju te.

Je li tako, rekla sam.

I video sam da u jednoj sobi drže lež jedanput kada sam se ušunjao u ordinaciju, tamo je ležao neki pacijent video sam da je to lež.

Dobro znaš da nemaju leševe tamo bre, šta to pričaš ponovo, rekla sam a Bata se iscerio a snus mu se sav razlio po zubima i uglovima usana.

A, rekao je Bata i iskezio se.

Nema šanse da drže leševe tamo ako porazmisliš logično i tako to, rekla sam a Bata je izvadio snus iz usta i stiskao ga između prstiju.

Aha ne ali jedanput, rekao je Bata, ponekad ih znaš imaju video sam. Bata je malo podigao šolju sa kafom a potom šolju s čajem pošto je valjda hteo da pije iz jedne od njih.

Ruka mu je visila ovako, rekao je Bata i pokazao a ja sam pružila ruku i uzela Batinu kutijicu sa snusom i pitala mogu li da uzmem jednu kesicu, ne zato što koristim snus ne više ali sada je bila prilika za snus bez obzira da li ga koristiš ili ne, jel' a Bata me je naučio kako se sisa snus užasno je teško i bridi ti u ustima mada je kasnije bilo dozlaboga teško da se odučiš od toga.

Aha kako se zove znači ništa ne prodaješ, rekao je Bata.

To si me već pitao, rekla sam.

Aha tako, iskezio se Bata, znači to je osetljivo pitanje a.

Ne nije, rekla sam.

Aha takve stvari umeju da budu osetljive zar ne, rekao je Bata i ustao i koračao napred-nazad između kuhinje i hodnika.

Zabole me za to, misliš da je to osetljiva tema ili, rekla sam.

Ulazna vrata dole, zaključana su zar ne, rekao je Bata i nespretno obuo cipele u hodniku i hodao po stanu u njima i sve vreme razvlačio zavese a ja sam ih ponovo navlačila.

Nemoj da hodaš po stanu u cipelama aman, rekla sam.

Ne nipošto, rekao je Bata i trepnuo.

Neću da mi gaziš u cipelama po stanu čuješ, rekla sam a Bata je zastao i trepnuo.

Nego kako se zove, rekao je Bata, mogao bih da krenem do Stefana znaš. Pošto mislim da osoblje zna da sam ovde video sam ih sa terase kako se šunjaju tamo u parku.

Ali nije valjda da ideš, rekla sam.

Pa odo' ja sada znaš, zar ne misliš da će doći ovamo.

Neću snus na radijatoru, rekla sam, jesi to ostavio snus na radijatoru neću da mi stoji tamo, rekla sam gledajući kako se snus suši tamo. A Bata je obukao jaknu i ostao da stoji i oklevao i klatio se i sisao snus u ustima.

E mogao bi da ostaneš kad si već tu, rekla sam a Bata je stajao u hodniku i trepnuo. Lepo što si ovde hoću reći što si došao, pošto se jebote nismo videli sto godina, rekla sam a Bata je zastao sav ukočen. Aha zaista tako misliš, rekao je Bata i trepnuo.

Da naravno, rekla sam a Bata je stajao ukočen nakrivljene glave i trepnuo.

Aha je li, rekao je Bata. Aha, rekao je.

Da, rekla sam.

Mada ovaj odo' ja sada ipak, rekao je Bata.

Ideš, rekla sam, ne ideš valjda šta si mislio kuda ćeš.

Kod Stefana možda vidiš mislio sam ovaj zato što je sigurno kod kuće.

Moguće da radi, rekla sam.

Ma jok Stefan ne radi, ma kakvi ovaj na bolovanju je. E odo' ja idem da vidim da li je Stefan kod kuće, ploče su mi kod Stefana tako da idem kod Stefana da slušam ploče. Možda Stefan ima i vino možemo da pijemo zajedno obično ga ima, znaš često sedimo i pijemo vino i slušamo ploče.

Je li tako, rekla sam a Bata se iskezio.

Posle ćemo ovaj možda da siđemo do *Grejvdigersa*, da možda rekao je Bata, tamo u pabu ima devojaka s kojima može da se popriča znaš često pričamo s devojka, iskezio se i povukao bolničke pantalone a ja sam pogledala kroz prozor i videla da je neki automobil skrenuo na parking, obišao ga i stao ispred zgrade, farovi su mu milovali sneg.

MA ZBOG ONOG JUČE

Ako potrčim u pet do osam stignem tačno na bus a u busu kao i obično sedi onaj dečko sa Daunom i izigrava Kralja autobusa. On silazi na poslednjoj stanici kod škole za decu sa posebnim potrebama te sve vreme sedi u busu i viče, tako je svakog jutra kada uđem u bus naravno uvek je tu.

Dobro došla u autobus crnokosa, viče pošto zna sve ljude i jezik mu viri iz usta.

Šta ti hoćeš, kažem kada stignem do zadnjeg dela busa gde on sedi raskrečenih nogu i zalizane kose a ja ne gledam uopšte na njegovu stranu jer sam ono videla i ranije kako izgleda. On se smeje i lupa bus-karticom po butini, ja sednem nekoliko sedišta ispred njega i proveravam frizuru u džepnom ogledalcetu, eto je tu na glavi crna kao ugalj. Od Tee me deli samo jedna stanica i ona je rekla jebote brate ala ti je dobra kosa kada sam je ofarbala, dobro ti stoji crna rekla je Tea i prošla prstima kroz nju.

Autobus usporava kod crkve i Tea i njen brat upadaju i Tea se ošišala skroz na kratko tako da ne možeš da skinješ pogled sa njenog potiljka i vrata.

Dobro došla u autobus, viče Kralj autobusa a Tea je stavila ljubičasti ruž za usne.

Hvala, kaže ona i seda na sedište preko puta mog.

Šta ti hoćeš, kaže Kralj autobusa.

Pa ništa, hoću da se vozim autobusom, vrlo je prosto, kaže Tea.

Tea i ja motamo cigare u busu, duvan se mrvi i zavlači među prste; Tea nosi minduše s mrtvačkim glavama duž cele ušne školjke; ja se smejem.

Što se smeješ, kaže Tea.

Ma ništa, samo zbog onog juče, kažem.

Jesi uspela da zabodeš nešto, kaže ona i naslanja leđa na prozor, podiže noge na sedište i patike štrče u prolazu između redova.

Noge se ne smeju dizati na sedište, viče Kralj autobusa i Tea frkne i ja takođe frknem.

Mada nije prošlo dobro, kažem.

Nisi uspela da zabodeš nešto ili, kaže Tea i ja slegnem ramenima jer sam dva jebena sata stajala ispred prodavnice pića pokušavajući da savatam nekoga da mi kupi nešto, najbolji su oni momci s kojima možeš pre toga da postojiš malo i vrckaš se i smeškaš se da bi omekšali i počeli da predlažu da razmenite brojeve telefona a ja im obično dam broj profesora matematike jer sam ga sada naučila napamet. Fora je samo što sam juče stajala tako i pokušavala kada se pojavio jedan od onih alkosa i pitao me šta hoću da mi kupi, a ja sam mu dala dve stotke i bilo mi je užasno hladno po nogama, zaledile su se. A onda su došla dvojica momaka i počeli da pričaju a ja sam pazila na vrata od prodavnice naravno da jesam, ali onaj tip nikako nije izlazio i nisam mogla da skapiram kako pošto je ušao, ali nije izašao a onda su zatvorili prodavnicu a jedan od onih momaka je kupio gomilu vina i rekao mi da mogu da dobijem jednu flašu od njega, baš lepo od njega.

Neki alkos mi je zbrisao s parama, kažem Tei u autobusu.
Ne zezaj, kaže ona.

Ali sam dobila flašu vina od nekog drugog tipa, baš lepo od njega, kažem a Tea kaže:

Jebote je li moguće da je zbrisao s dve stotke.

Vozač je naseo na kočnice zbog losa ili čega već, sigurno neka srna što prelazi stazu ka šumi a Tea mota cigare. Tea je nalakirala nokte zelenim lakom i sva je obavijena mirisom što počiva u svim njenim stvarima, odeći sobi i u kosi, počiva tamo lep i mekan.

Bog te jebo zaista je zbrisao s dve stotke, kaže Tea.

Aha ali barem sam dobila flajku vina, kažem ja.

Crnog vina ili, kaže Tea.

Ne znam.

Zar nisi proverila, kaže ona a ja pogledam kroz prozor i kažem da sam je zaboravila kod njega.

A.

Zaboravila sam je kod njega, kažem a njene oči su prikovane za mene, zelene su sa smeđim linijicama oko sredine stavila je crnu maskaru i alergična je i non-stop joj je zapušten nos.

Bus usporava kod rasadnika a ljudi koji čekaju da uđu guraju se i laktaju.

Dobro došao u autobus, viče Kralj autobusa i ja se proderem,

umukni.

Šta ti hoćeš, kaže on.

Hoće da sedi u autobusu kako ne kapiraš, kaže Tea i bus daje gas i ponovo izlazi na put. Tein pogled na meni.

Jesi bila kod njega kući, kaže ona i ja klimam glavom a ona skuplja duvan i torbu i sve stvari i premešta se preko prolaza

i seda pored mene, ja se pomeram i stupam u njen miris što leluja i miriše oko nje. Osećam da su mi noge potpuno hladne i ukočene, noge su mi isto onako teške kao tada kada sam koračala ka njegovoj gajbi, pošto mi je rekao da bih mogla da blejim malo kod njega, bio je totalno siguran da zna ko je taj alkos što mi je zdipio pare, pa ako bih mogla da blejim malo kod njega dok on okrene par brojeva i ispita situaciju, pošto valjda hoću nazad pare a on je sasvim siguran ko je taj tip što mi je zdipio pare. Mleo je o tom alkosu koji je očigledno teško poremećen a ja sam koračala pored njega a nisam morala, mogla sam da uhvatim bus kući i okrenem Teu njen glas je mogao da mi bude kraj uveta gotovo potpuno u meni, ali sam samo koračala pored njega i smrzavala se i slušala kako melje a flaše su zveckale jedna o drugu u kesi u njegovoj ruci. Otkucao je šifru i otvorio vrata od zgrade i ja sam krenula za njim uz stepenice i mogla sam da se okrenem i odem ali se nisam okrenula i otišla čekala sam iza njega dok je otključavao vrata.

A, kaže Tea i mune me laktom a ja mrdam stopala pošto u njima nema nimalo života.

E kapiraš, iskežim se, znaš koje sranje od garsonjere fuj sa ventilatorom na plafonu iz osamdesetih i ono itison od zida do zida, kažem. A napolju je bilo u pičku materinu hladno a gore kod njega je bilo toplo i sipao mi je viski kog sam popila i koji me je ugrejao iznutra i skroz, smeškala sam se i ugrejala se, ali stopala su mi bila hladna, potpuno sleđena. Posle će da okrene onog alkosa, rekao je, prvo će da pusti neku muziku, pustio je Ajron Mejden i osetila sam vrtoglavicu od viskija jer skoro pa nisam ništa jela od ručka u školi i nisam znala nisam shvatala jer je seo pored mene na kauč i na sebi je imao neki muški parfem i radio je s kompjuterima

u nekoj firmi negde i pomilovao me je po kosi, bilo je lepo osetiti njegovu ruku na kosi.

I šta ste radili kod njega a, kaže Tea i poliže ivicu rizle od cigare koju mota.

Pili viski, kažem. Jebote znači kako viski ume brzo da spiči, nasmejem se i Tea se takođe smeje, grudi joj poskakuju pod majicom jer smatra da stvari ne treba zatvarati u bruseve i kaveze, ona je vegetarijanac i ponekad ume da vikne za nekom babom sa krznom u gradu. A prekjuče, uveče dok smo sedele gore u Teinoj sobi u potkrovlju u kojoj je krov toliko iskošen da se na krevetu ne može sedeti uspravno, dok smo tako ležale ona se nasmejala a ja sam rekla,

grudi ti poskakuju kada se smeješ.

Ma nemoguće da ležiš i gledaš u moje grudi bre, rekla je.

Zašto da ne, eto ih tu, poskakuju i tako to, kako da ih čovek ne gleda, rekla sam.

Šta, rekla je Tea toliko velike sigurno nisu.

Jok naravno, rekla sam.

Šta male su ili, rekla je i podigla se na laktove.

Ma ne nisu uopšte, rekla sam.

Ali misliš da deluju malo a zar ne, rekla je i podigla majicu tako da su joj se grudi potpuno iznenađene pojavile i videle se blede, misliš li da su male, rekla je i stisla rukom jednu mereći joj težinu. Nagnula sam se i stavila dlan preko, pažljivo sam stavila ruku i dlan mi se približio i stisnuo uz nju i dojka joj je bila vrela maltene.

Premale su a, rekla je Tea a ja sam sklonila ruku i obrisala pljuvačku što se slila i pokvasila mi vrat.

Deluje da su baš onolike kolike treba da budu, rekla sam, u stvari skroz sam sigurna da su znači upravo onolike kolike treba da budu. Spustila je majicu i sela na ivicu kreveta.

Mada možda budu porasle malo, rekla je.

I ja sedim u busu i gledam taj njen smeh, gledam njene oči.

Autobus prolazi pored farme svinja i smrad svinja se uvlači kroz lajsne i prozore, ispunjava svaki udisaj i Kralj autobusa tamo pozadi frkće i viče.

Ko to prdi u autobusu.

Umukni, proderem se a Tea vadi bočicu parfema iz tašne i prska oko sebe.

Jel' bio zgodan taj tip, kaže Tea a ja pokušavam da odgo-netnem da li se uopšte sećam kako je izgledao, jer svi ljudi izgledaju nekako treba se samo setiti a ja se ne sećam, jedino što mi je ostalo u glavi jeste njegov osmeh dok smo stajali u kuhinji i kada sam pitala zar ne bi mogao da okrene onog alkosa što mi je zdipio pare, kako se tada osmehnuo i rekao da sam baš slatka, i Tea to ponekad kaže, ponekad mi priđe i grli se i ponekad se smeje i hoće da se cmoknemo, i dok smo stajali kod njega u kuhinji on se odjednom nagnuo i poljubio me u usta a ja nisam stigla to da primetim ili da shvatim pre nego što me je poljubio i tada je sve već bilo gotovo zateturala sam se a on me je uhvatio imao je veoma snažne ruke i belu majicu sa kratkim rukavima i Lakost-krokodilom.

Čuješ me, kako je izgledao, kaže Tea u busu a ja sležem ramenima.

Bio je valjda dosta zgodan možda.

Ne kapiram kako si mogla da zaboraviš flašu vina, kaže ona.

Šta, kažem.

Flašu vina, kako si mogla da je zaboraviš kod njega.

Ma, izgleda da sam se odvalila, kažem i nasmejem se i ona se takođe nasmeje i autobus sav tandrče a ja sam zaboravila

flašu nije mi uopšte pala na pamet, samo sam otišla odatle, polako sam koračala jer me je negde bolelo osećala sam neka-
kvu prazninu i jebote ogromnu usamljenost što se nadizala
i nadizala i nisam mogla da skapiram nisam znala jer nisam
ništa rekla, nisam odgurnula njegovo telo samo sam ležala
tamo na kauču i stomak i prepone su me otkidali od bola
kada je ušao i Ajron Mejden je treštao i glava mi je lupala o
rukohvat kauča dum dum o rukohvat i ja nisam ni zucnula
nisam ništa uradila ali sam bila tamo sa glavom na rukohvatu
i Ajron Mejdenom i viskijem u glavi dum dum.

Noge su išle kao što treba i kao što su obično činile po
asfaltu ka autobuskoj stanici, ali sam zaboravila flašu vina
zaboravila sam je, znala sam da sam zaboravila nešto, samo
nikako nisam mogla da se setim šta.

Nisam više nevina, rekla sam.

Neee, znači stigla si pre mene, zasikće Tea. Pritiskam stop-
dugme i autobus skreće na kružni prilaz ispred škole.

Dobro došla i sutra u autobus, više Kralj autobusa a ja se
okrećem i proderem,
šta hoćeš više.

E slušaj, pa kako je bilo, kaže Tea i protrese me za ruku,
sležem ramenima i pogledam kroz prozor.

Lepo valjda.